

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Ivris Pontificii

Venator, Daniel

[S.l.], 1579

VD16 V 541

De Purgatione Vvlgari. Titulus XXXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

3032 ANALYS. IURIS PONTIFICII
DE PURGATIONE VULGARI.

Titulus XXXV.

Continuatio.

Altera species purgationis est vulgaris, quæ cum ex superstitiosa hominum inuidorum inuentione profecta sit, Canonibus non immerito improbat, c. Mennam, §. purgationem, 2. q. 4.

Quid est Purgatio vulgaris?

Vulgaris purgatio dicitur, quam vulgus contra sanctorum patrum traditiones & sancita superstitiosè, & ex inuidia induxit, c. consuluisti, 2. q. 4.

Qua causa Efficiens?

Ipsè sathan, superstitio, & inuidia vulgi, d. c. Mennam, §. purgationem in verb. fabricante inuidia, 2. q. 4. & d. c. consuluisti, in verb. superstitiosa ad inuentione.

Qua Materia?

Crimen non manifestum, sed occultum. Cuius cognitio & punitio soli Deo, qui omnium corda nouit relinquenda est, d. c. consuluisti, §. occulta, 2. q. 4. c. 1. & c. 2. extr. eod.

Que Forma?

Est aquæ frigidæ, candentis ferri, vel singularis certaminis, vel alterius rei ex superstitiosa inuentione vulgi institutæ iudicium, ad probandam suspecti innocentiam, vel extorquendam criminis occulti confessionem adhibitum, c. consuluisti, c. Mennam, 2. q. 4. c. 1. c. 2. & c. extr. eod.

Quis Finis & Effectus?

Vt, postquam subijte suspectus iudicium ferri candentis, vel aquæ frigidæ alteriusq; rei, si non sequatur læsio quasi demonstrata innocentia impunè euadat: si minus pœnis ciuilibus subdatur, d. c. fin. extr. cod.

QHA

Quæ causa Prohibitionis?

Hæc purgatio vulgaris prohibetur. 1. Quia sanctorum Patrum sancitis aduersatur, c. consuluisti, 2. q. 4.
 2. Quia superstitiosa, inuidiosa & nociua est, c. significatibus, extr. eod. & c. satis peruersum, 65. dist. Denique. Quia hoc genere superstitionis Deus tentari videtur, c. monomachiam, 2. q. 4. quod omnibus modis cauendū est, c. si nulla vrget, 23. q. 8. & c. quæritur, 22. q. 2.

DE INIURIIS ET DAMNO

dato.

Titulus XXXVI.

Continuatio.

IS, qui canōnica purgatione innocentiam suam ostendit, c. contra accusatorem, qui falso obiecto criminæ diffamauit, iniuriarum experiri potest.

Quot modis accipitur Iniuria?

Duobus modis generaliter & specialiter. Vnde generaliter accipiendū iniuriā, iniuria ex eo dicta est, quod non iure fiat. Omne enim, quod non iure fit, iniuria fieri dicitur: quandoque etiam significat damnum culpa datum, vt in lege Aquilia, & interdum iniquitatē, specialiter autē iniuria dicitur contumelia: contumelia dicta à contemnendo, l. 1. ff. cod. in princip.

Quid Iniuria specialiter accepta?

Iniuria est, delictum quod committitur, cum liberi hominis corpus, dignitas vel fama læditur.

Quæ causa Efficiens?

Affectus & voluntas iniuriandi. Nam si noluerit iniuriam facere quis non tenetur. voluntas enim & propositum delinquentis, sicuti maleficia distinguunt, ita quoque inducunt, l. quæ iniuria, ff. de furt. & Bart. consil. 104. visis, l. 1. ff. si quan. pau. fecis, dicatur. & iniuria ex affectu facientis consistere dicitur, c. illud relatum, 16. q. 1.

Tit 5

Quæ